



① **FRANÇOIS VILLON**  
1431 – 1463  
**BALLADE**

Je meurs de soif auprès de la fontaine,  
Chaud comme feu, et tremble dent à dent ;  
En mon pays suis en terre lointaine ;  
Lez un brasier frissonne tout ardent ;  
Nu comme un ver, vêtu en président,  
Je ris en pleurs et attends sans espoir ;  
Confort reprends en triste désespoir ;  
Je m'égouis et n'ai plaisir aucun ;  
Puissant je suis sans force et sans pouvoir,  
Bien accueilli, repoussé de chacun.

Rien ne m'est sûr que la chose incertaine ;  
Obscur, sauf ce qui est tout évident ;  
Doute ne fais, hormis en chose certaine ;  
Science tiens à soudain accident ;  
Je gagne tout et demeure perdant ;

.....

① (விய்யோ 1431 - 1463)  
புலவரும் புரவலரும்...

நீர்நூற்று அருகில் இருக்கும் போது தாகத்தால் சாவதுண்டோ? புரவலர் நீங்கள் இருக்கும்போது நான் வறுமையில் வாடுவதோ' எனச் சொல்லாமல் சொல்லி இறுதி வரிகளில் சுருக்கமாய்ப் பொருளுதவி கோரும் கவிஞர் விய்யோனின் இப்பாடல் நயமிக்கது.

நான் தாகத்தால் செத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்  
ஒரு நீர்நூற்றின் அருகில்!  
சொந்த நாட்டிற்குள்ளேயே நான்  
அந்நியனாய்த் திரிகின்றேன்!  
கொழுந்து விடும் செந்தழல்முன்  
எனக்குக் குளிரின் வெட வெடப்பு!  
புழுவினைப் போல் அம்மணம்  
காலோடு தலை உடைகள் பல!  
அழுதுகொண்டே சிரிக்கின்றேன்  
நம்பிக்கையின்றி எதற்கோ காத்திருக்கின்றேன்!  
ஆறுதல் காண்கின்றேன்  
சோகமிகு சூழ்நிலையில்!  
களிப்பில் திளைக்கின்றேன்  
இன்பந்தருவது எதுவுமன்றி!  
வலிமைமிக்கவன் நான்  
பலம் இன்றித் துவள்கின்றேன்!  
எங்கெங்கும் எனக்கு வரவேற்பு  
அனைவராலும் விரட்டப்படுகிறேன்!  
குழப்பமானவை தவிர  
வேறு எதுவுமே தெளிவாக இல்லை!  
தெளிவாக இருப்பவற்றில்  
ஒன்றுமே புரியவில்லை!  
நிச்சயமான விஷயங்களிலன்றி  
வேறு எதிலுமே சந்தேகமில்லை!  
தற்செயலாக நடந்ததையே  
அறிவியல் பூர்வமான தென்று கருதுகிறேன்!  
பூரண வெற்றியின் இடையே  
அனைத்தையும் இழந்து நிற்கின்றேன்

...

Au point du jour je dis : « Dieu vous donne bon soir ! » ;  
 Gisant envers, j'ai grande peur de choir ;  
 J'ai bien de quoi et je n'en ai pas un ;  
 Héritage attends et d'homme ne suis noir,  
 Bien accueilli, repoussé de chacun.  
 De rien n'ai soin, et mets toute ma peine  
 D'acquérir biens, et n'y suis prétendant ;  
 Qui mieux me dit, c'est celui qui plus m'ataine,  
 Et qui plus vrai, lors plus me va bourdant,  
 Mon ami est qui me fait entendant  
 D'un cygne blanc que c'est un corbeau noir,  
 Et qui me nuit, crois qu'il m'aide à pourvoir ;  
 Bourde, vérité aujourd'hui m'est tout un ;  
 Je retiens tout, rien ne sais concevoir,  
 Bien accueilli, repoussé de chacun.

Prince clément, or vous plaise savoir  
 Que j'entends moult et n'ai sens ni savoir :  
 Partial suis, à toutes lois commun.  
 Que sais-je plus? Quoi? Les gages ravoir,  
 Bien accueilli, repoussé par chacun.

\* \* \*

பூபாளம் பாடவேண்டிய நேரத்தில்  
 நீலாம்பரி பாடுகின்றேன்!  
 மல்லாந்து படுத்துக் கொண்டே  
 விழுந்து விடுவோமோ என்று அஞ்சுகின்றேன்!  
 செல்வம் எனக்கிருந்தும்  
 ஒன்றுமில்லாது தவிக்கின்றேன்!  
 யாருக்கும் நான் வாரிசு இல்லை  
 சொத்து கிடைக்காதா என்று ஏங்குகிறேன்!  
 எங்கெங்கும் எனக்கு வரவேற்பு  
 அனைவராலும் விரட்டப்படுகிறேன்!  
 எதிலும் எனக்கு அக்கறை யில்லை  
 ஓயாமல் உழைக்கின்றேன்!  
 செல்வத்தைச் சேர்க்க எண்ணம்,  
 ஆயினும் அதில் நாட்டமில்லை  
 என்னிடம் உண்மை பேசுபவர்தாம்  
 என்னை அதிகம் ஏமாற்றுபவர்!  
 வெள்ளைநிற அன்னத்தைக் காட்டி  
 இதுதான் அண்டங்காக்கை எனக்கூறுபவர்தாம்  
 எனக்கு ஆப்த நண்பர்கள்!  
 தீங்கெனக்கு இழைப்பவர்தாம்  
 தம்மால் இயன்றவரை உதவுவதகச் சொல்கின்றர்!  
 பொய்மை உண்மை இரண்டுமே எனக்கு ஒன்றுதான்!  
 எனக்குப் புரியாத தொன்று மில்லை  
 ஒன்றுமே புரியவில்லை!  
 எங்கெங்கும் எனக்கு வரவேற்பு  
 அனைவராலும் விரட்டப்படுகின்றேன்.  
 கருணை மனங்கொண்ட மன்னவனே! எனக்குக்  
 கல்வியோ அறிவோ ஆய்ந்துணர்கின்ற பண்போ  
 சிறிதும் இல்லைதான் என்பதை ஒப்புக் கொள்கின்றேன்.  
 பொதுச்சட்டத்துக்கு உட்பட்டவன்தான் நான்  
 ஆயினும் விதிவிலக்கு கோருகின்றேன்!  
 நான் கூற வேறு என்ன இருக்கிறது  
 முன்பெனக்கு அளித்திட்ட மானியச் சலுகைகளை  
 மீண்டும் தாருங்கள் எனக்கெஞ்சிக் கேட்பதன்றி ?  
 ஆம் எங்கெங்கும் எனக்கு வரவேற்பு  
 அனைவராலும் விரட்டப்படுகின்றேன்.

\* \* \*